Quaranta anys del primer ordinador a l'Ajuntament de Girona

L'aparell gironí estava connectat amb un de Lleida, servia per al padró i per tramitar multes i es va llogar per 3.005 euros al mes

Quaranta anys del primer ordinador a l'Ajuntament de Girona

Reportatge. Aquest mes de març fa quaranta anys que a l'Ajuntament de Girona hi va arribar un artefacte electrònic curiós que inicialment requeria d'una sala exclusiva i especial. Era el primer ordinador. Estava situat a la tercera planta i es van haver d'establir les condicions ambientals necessàries per al manteniment de la sofisticada màquina. Aquest va ser el primer pas cap a la creació del departament d'informàtica i de l'automatització de les dades del consistori gironí.

Fa quaranta anys, l'Ajuntament de Girona va començar a entrar en l'era informàtica amb l'arribada del primer ordinador. La idea era poder automatitzar alguns tràmits amb l'ajuda electrònica. Aquell primer ordinador, amb un cul grandiós, va començar a funcionar connectat a un altre que hi havia a l'Ajuntament de Lleidai es pagava amb règim d'arrendament a raó de 500.000 pessetes cada mes [3.005 euros], segons relataven les cròniques de l'època. Un treballador s'havia de desplaçar periòdicament fins a la capital del Segrià per enllestir determinades gestions. A partir d'aquell primer ordinador, es va permetre que altres terminals s'hi connectessin des d'altres dependències de la casa de la vila.

El conseller Jaume Curbet explicava llavors: «Abans d'emprendre la construcció d'una escola o una llar d'infants, podrem consultar les dades de l'ordinador d'acord amb les quals sabrem els llocs on fa més falta». Inicialment, però, servia per controlar el padró, els pagaments dels ciutadans, les multes pendents i es feia un seguiment sanitari dels infants.

El servei es va presentar oficialment als mitjans de comunicació a finals de l'any 1981. L'alcalde, Joaquim Nadal, i el cap de la secció, Joan Batlle, van explicar-ne els detalls. «S'ha fet una inversió d'uns quinze milions de pessetes [90.152 euros] en total, però cal tenir present que a partir d'ara nosaltres mateixos ens podrem fer tota la feina i, per tant, no caldrà recórrer a altres centres de càlcul, que ens suposaven una dispensa molt elevada i que sovint no satisfeien les necessitats de la hisenda municipal», va dir el batlle.Les primeres terminals es van destinar a Estadística, Cultura, Sanitat, Policia i Esports.

El decret de posada en funcionament de la secció d'informàtica de l'Ajuntament de Girona es va signar el 24 de març de 1981, amb el nom de Comissió especial d'informàtica. Posteriorment es crearia el departament. Els primers que van fer servir aquell curiós aparell van ser quatre treballadors que prèviament es van formar en un

curset. Van ser els que van anar superant totes les proves. Eren Josep Casademont i Donay, Narcís Arbat i Marquès, Teresa Jou i Mari i Joana Pujolràs i Pol.Casademont ja és mort i Arbat i Jou ja s'han jubilat. Pujolràs encara treballa a l'Ajuntament i en el mateix departament. Quatre dècades després, al departament hi ha quinze tècnics i una administrativa.

Joana Pujolràs va entrar amb 20 anys a l'Ajuntament com a auxiliar administrativa. Es va apuntar al curset d'informàtica i un any després va ser dels quatre que tocaven ordinadors. Ara, pocs mesos abans de prejubilar-se, recorda aquells dies: «Era un aparell totalment nou i no sabies com posar-t'hi, peròérem joves i apreníem ràpid», assenyala. «Era un món nou i feia il·lusió poder ser dels primers en tocar aquell primer ordinador», insisteix. Pujolràs recorda que l'aparell era molt lent, i la impressora, encara més. Era de paper continu i imprimia línia a línia. Al principi de tot, treballar amb aquell cervell electrònic era «desesperant» perquè, a més, estava connectat amb Lleida i anava amb un mòdem d'una sola línia. La seva primera feina amb aquell artefacte era entrar multes de trànsit.

L'actual Cap del Servei de Sistemes i Tecnologies de la Informació de l'Ajuntament, Paco Berta Müller, explica que en quaranta anys el nombre d'ordinadors ha crescut considerablement i, si fa quaranta anys només hi havia un únic terminal connectat a un ordinador central, actualment hi ha uns 900 llocs de treball informatitzats, que es connecten a 260 servidors amb funcions de producció, de test i de gestió.Els 900 llocs de treball es distribueixen entre un 50% en ordinadors personals i un 50% d'escriptoris virtuals, on els dispositius de l'usuari deriven la tasca de computació en sistemes centrals. «Aquests sistemes de virtualització d'escriptoris ens han permès de forma molt àgil i segura implantar el teletreball durant la pandèmia, quan d'un dia per l'altre vam haver d'enviar a casa a teletreballar a 800 treballadors», explica.

La pràctica totalitat dels ordinadors personals funcionen amb sistema operatiu Windows, mentre que els escriptoris virtuals funcionen amb Windows Server. Quant als servidors, s'utilitza tant Windows Server com sistemes Linux, optant per un o altre sistema en funció de la complexitat de la seva gestió, les seves capacitats i el seu cost. Aproximadament la meitat dels sistemes es basen en programari lliure.

El proveïment del maquinari es realitza a través de compra o d'arrendament en funció de les disponibilitats pressupostàries, procurant que es faci sempre la renovació del material en un termini màxim d'entre 5 i 6 anys.

L'efemèride no ha passat desapercebuda entre el departament, que té previst fer una petita exposició amb material que mostri una evolució i recordar com van ser els inicis de la secció d'informàtica.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona/2021/03/21/quaranta-anys-del-ordinador-laposajuntament/1095438.html?utm_source=rss